

संसदी
१९६०

८९० | ट. ९४

कांकडालूत

३२५०

कांकडा

॥ अथकोकिलम् नाहत्यमारंभः ॥

हेंपुस्तकमुंबईत- हरिलिंगुकदम यांच्याढापखान्यांतपरशुरामरघुनाथरास्तीघगवेवासुदेवअंबकशास्त्रीदानारयाणींच्छा· शके१७९।

श्रीमणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योंनमः ॥ ॥ अथश्रीकोकिलाब्रतमाहात्म्यप्रारंभः ॥ ॥ अस्वयंज्ञुः ॥ ॥ कथयस्वकथांदि-
व्यांकोकिलाब्रतयंत्रितां ॥ कथंसाकोकिलाजाताकथं पूज्याशुभप्रदा ॥ १ ॥ केनप्रवर्तितमिदं ब्रतानामुत्तमंब्रतं ॥ कस्माच्छुभप्रद-
स्त्रीणांतदस्माकंब्रदप्रभो ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृण्वतुमुनिशार्दूलाःकथामेकांपुराननीं ॥ सर्ववःकथयिष्यामिंकोकि-
लाब्रतमुत्तमं ॥ ३ ॥ यस्मिन्कृतेससौभाग्यस्त्रीणांभवतिसविष्टा ॥ सर्वकामप्रदनृणांपुत्रपौत्रप्रवर्धनं ॥ ४ ॥ कैलासशिरवरासी-
नोदेवपार्वतिवह्यमः ॥ पुरातत्कथयामासब्रह्मपुत्रायधीनते ॥ ५ ॥ ब्रह्मविष्णुःस्तराःसर्वेगणाःस्कंदपुरोगमाः ॥ दैत्याविद्याधरास-
र्वेयक्षाःसर्वेचगुह्यकाः ॥ ६ ॥ विद्यादैत्याग्रहाःसर्वेवायुर् ॥ ७ ॥ कैलासशिरवरंजग्मुर्नमःकर्तुंत्रिलोचनं ॥ ८ ॥ कैलास-
शिरवरेरस्येदहृष्टहृषेषमध्यजं ॥ अधोगेराजतेरोरिजरायांजा ॥ ९ ॥ तेषामध्येसमुत्थायनार्देवायाम्ब्रवीत् ॥ कथंसाकोकिलापूज्यापार्वतीयेनतुव्यति ॥ १० ॥
कस्यांतिथौसमुत्सन्नाकोकिलासर्वकामदा ॥ मासिकस्मिंश्चदेवेशतन्मेकथयशंकर ॥ ११ ॥ ईशरउवाच ॥ ॥ शृणुनारदयत्तेनक-
यांपौराणिकीशहमां ॥ यमशासनहंत्रीचशिवस्थानप्रदायिनीं ॥ १२ ॥ आसीत्पुराकृतयुगेदक्षोनामप्रजापतिः ॥ तस्यपत्न्याभिया-
देव्यापार्वतीपूजितापुरा ॥ १३ ॥ कालेनवरदाजातापार्वतीमंगलैर्युता ॥ प्रत्युवाचश्रियंदेवींदक्षस्याग्रेव्यवस्थितां ॥ १४ ॥ ॥
पार्वत्युवाच ॥ ॥ श्रियादेविवरंवक्ष्येकन्यानांतेभविष्यति ॥ शतमेकंवरेण्यानांवरदास्मिश्रभवते ॥ १५ ॥ श्रियादेव्यावरंल

कोऽन्नं
१

(६)

ब्राह्मदक्षोमहायशाः ॥ आजगामगृहंशीघ्रंब्राह्मणैःपरिवारितः ॥ १६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ कथं साकोकिलाज्ञातास
र्वसौभाग्यदायिनी ॥ ॥ ईश्वरुवाच ॥ ॥ अंधारस्तयादेव्यापसिरूपंधृतंतया ॥ १७ ॥ पार्वतीममसापातुनामतःको-
किलेति वै ॥ कथां विस्तरतस्तस्याःशृणुनारदसन्नम् ॥ १८ ॥ प्रासेवसंतसमयैसर्वान्नस्तु वेतदा ॥ ज्येष्ठादाक्षायणीजातादन्नाचन्त्रि-
पुरारिणे ॥ १९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृण्वतुमुनयः सर्वेकथापेक्षांपुराननीं ॥ जातकर्मादिकं सर्वं दक्षश्वकेपितातदा ॥ २० ॥ आ-
हुतासुनयः सर्वेवसिष्ठप्रमुखाः स्तराः ॥ कृताभ्युदयिकोरजाजात्मणान्मर्यपूजयन् ॥ २१ ॥ ज्येष्ठेयं कन्यकाराजन् देहित्वं वृषभध्वजे
॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ नास्तिकन्यासमंदानंनास्तिकन्यासमंययाः ॥ २२ ॥ नास्तिकन्यासमोव्याधिर्नास्तिकन्यासमोरिषुः ॥ ॥ वसिष्ठ
उवाच ॥ ॥ गौरींकन्यामिमांदक्षदेहित्वंशंकरायच ॥ २३ ॥ इति इभ्योयथावाच्यनभवेत्तथाकुरु ॥ इतिनद्वनंसुत्वादक्षोराजाम-
हामनाः ॥ २४ ॥ गौरींप्रादाच्छुंकरायप्रसन्नेनान्नरात्मना ॥ अत्राद्यानवायक्षानागाः किंपुरुषादयः ॥ २५ ॥ नापसावयवृत्थाश्वसर्वेक-
न्यार्थमागनाः ॥ ददौकन्याशतंतेभ्योदक्षोराजायथाक्रमं ॥ २६ ॥ ततःकालेन कियनाकपिलोमुनिरागतः ॥ अर्च्येपाद्यन्ततः कृत्वास्वाग-
तंभोजनंतथा ॥ २७ ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ कथंयहृष्टतंत्रस्मयावैपूर्वजन्मनि ॥ कथयस्वमहाप्राज्ञयज्ञाताःशतकन्यकाः ॥ २८ ॥
॥ कपिलउवाच ॥ ॥ नाराधितःशिवः सम्यकृत्वयाराजन्मृषोन्म ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ सुन्नार्थमानवंसर्वेयागंकुर्वन्निभोमुने ॥ २९ ॥ द्र-
व्यमंत्रप्रधानंन्तत्वेवदत्पोथन ॥ असुन्नस्यगृहंनास्तिस्वर्गोन्नैवचनैवच ॥ ३० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसुन्नसुत्यादयेत्पुमान् ॥ दक्षस्यवच-

क-

१

नंभूत्वाकपिलोमुनिरब्रवीत् ॥३१॥ ॥ कपिलउवाच ॥ ॥ पुत्रार्थेतदहंवक्ष्ये संक्षिप्तं ननु विस्तरात् ॥ पुत्रेष्ठि कुरुराजेऽद्रते न पुत्रो
भविष्यति ॥३२॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ किंदानं किं ब्रतं विप्रतन्मेकथयभोग्रभो ॥ ॥ कपिलउवाच ॥ ॥ द्वान्निशत् षोडशाष्टीवापु
त्रेष्या दिषुकृत्विजः ॥३३॥ ऋग्यजुः सामवेदज्ञात्यर्थवश्वनिपाठकाः ॥ चत्वारो हारपालाश्वस्नानाद्यर्थः प्रपूजयेत् ॥३४॥ ॥ इनि-
श्रीस्कंदपुराणे को किला माहात्म्ये प्रथमोध्यायः ॥१॥ ॥ ॥ ॥ कृष्णयज्ञुः ॥ ॥ कथं तु कृतवान्यज्ञं दक्षोराजामहायशाः ॥ एत
लक्थयभो सूतव्यासशिष्यमहामुने ॥१॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एकत्रानुतदानेभयज्ञः प्रारभितो महान् ॥ तत्राहुतास्तदासर्वे दीक्षिते
न तपस्विनः ॥२॥ कृष्णो विविधास्तत्रवसिष्ठायास्मागताः ॥ अषामः कृष्णो निश्चवामदेवत्तथाभृगुः ॥३॥ दधीचो भगवान्व्यासो
भरद्वजो थगीतमः ॥ एतेचान्येच बहुवः समाजगमुर्महर्षयः ॥४॥ तथा सर्वे सरगणालोकपालास्तथापरे ॥ विद्याधराश्वगंधवाः किं
नराश्वाप्सरो गणाः ॥५॥ सत्यलोकात्समानीतो ब्रह्म्लालोकपितामः ॥६॥ वै कुंगदागतो विष्णुर्लोकानां पालकोहियः ॥६॥ शिवं वि
नायज्ञवाटं हृष्टो नुश्व महर्षयः ॥ दक्षत्वयैव कर्तव्यमाहानपरमेष्ठिनः ॥७॥ त्वरितं चैव शक्तेण विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ सर्वैर्भव-
द्विकर्तव्यं यत्र देवो महेश्वरः ॥८॥ दक्षायण्या समेतं तमानयश्वं तरान्विताः ॥ तेन सर्वे पवित्रं स्याद्विभुनायोग्निनाभृशां ॥९॥ यस्य
स्मृत्याचनामोत्त्यासमग्रं सकृतं भवेत् ॥ तस्मात्सर्वे प्रयत्नेन माननीयो वृषभ्वजः ॥१०॥ तस्य तद्वचनं भूत्वादक्षोरोषसमन्वितः ॥ उक्तं
त्वस्तिमूलं विष्णुर्हिंदेवानां यत्र धर्मः सनातनः ॥ यस्मिन्वेदश्वयज्ञाश्वकर्मणिविधानिच ॥१२॥ प्रति

स्तिनानिसर्वाणि सोसो विष्णुरिहागतः ॥ सत्यलोकात्समानीतो ब्रह्मालोकपिता महः ॥ १३ ॥ वेदैः सोपनिषद्विश्वआगमैर्विद्यैः सह
 ॥ तथा स्करगणैः साकमागतः स्कररादस्त्वयं ॥ १४ ॥ तथायूयं समायातात्रषयोवीत कल्पषाः ॥ ये ये यज्ञोचिताः शांताः पात्रभूताः स
 मागताः ॥ १५ ॥ वेदवादार्थतत्त्वज्ञाः सर्वे यूयं दृष्टब्रह्मताः ॥ अत्रैव च किम स्मार्कं रूद्रेणापि प्रयोजनं ॥ १६ ॥ कन्यादत्तामया विप्राब्रह्मणानोदि
 तेन हि ॥ अकुलीनो ह्य सौविष्णवनश्चोनष्टप्रियः सदा ॥ १७ ॥ भूतप्रेतपिशाचानां पतिरेको दुरत्ययः ॥ आत्मसंभावितो मृदुस्त्रियो नी समत्सरः
 ॥ १८ ॥ कर्मण्यस्मिन्नेयोग्येऽस्तिनानीतो हि मयाधुना ॥ तस्मात्खण्डनवक्तव्यं पुनरेवं च वौद्विजाः ॥ १९ ॥ सर्वे भूतद्विः कर्तव्यो यज्ञो मे सफलो मा
 हान् ॥ एतच्छुत्यावच स्तस्य दधीचिर्वाक्यम ब्रवीत् ॥ २० ॥ रथीनि रुचान् ॥ ॥ सर्वेषां ऋषिवर्याणां स्तराणां भावितात्मनां ॥ अवज्ञो-
 यं महान् जातेविनातेन महात्मना ॥ २१ ॥ विनाशोपि महान् यात्र त्याजां भविष्यति ॥ एव सुत्कादधीचो सावेकपदविनिर्गतः ॥ २२ ॥
 यज्ञवादाच्च दक्षस्य त्वरितः स्वाश्रमं गतः ॥ मुनौ विनिर्गत दृढः ॥ गतः शिवप्रियो विप्रो दधीचिर्नामनामतः ॥
 आविष्टचिज्ञामंदाभ्युपिथ्यावादरताः रखलाः ॥ २४ ॥ वेदवाद्यादुराचारस्याज्यास्तेत्यत्रकर्मणि ॥ वेदवादरतायूयं सर्वे विष्णुपुरोगमाः ॥ २५
 ॥ यज्ञं मे सफलं विप्राः कुर्वेतुह्यचिरादिव ॥ तदातेदेव यजनं चक्रुः सर्वे महर्षयः ॥ २६ ॥ एतस्मिन्नं तरेतत्र पर्वते गंधमादने ॥ धारागृहविमा
 नेन सरवीभिः परिवारिता ॥ २७ ॥ दाक्षायणी महादेवी च कारविविधास्तदा ॥ ऋषिदाविमानमध्यस्थाकं दुकाद्याः सहस्रशः ॥ २८ ॥ ऋषिदास
 त्तातदादेवी ददर्श अमहासती ॥ यज्ञं प्रयांतं सोमं चरो हिण्या सहितं प्रभुं ॥ २९ ॥ क्षगमिष्यति चंद्रेण विजये पृष्ठसत्तरं ॥ तयोक्ताविजया

देवीतं पश्चद्गुयथोचितं ॥ ३० ॥ कथितं तेन तत्सर्वं दक्षस्यैव मखादिके ॥ तद्भुतात्वरितादेवीविजयाचान्तसंभ्रमा ॥ ३१ ॥ कथया मासतल
वेंयदक्तं शशिनाभृतं ॥ विमृश्यकारणं देवीकिमाक्षानं करोनिन ॥ ३२ ॥ दक्षः पिता मे मानाच्च विस्मृता मां यशस्विनी ॥ पृच्छामिकारणं चाद्य
कारणं कृतनिश्चया ॥ ३३ ॥ इति द्वितीयो ध्यायः ॥ २ ॥ अस्य ऊनुः ॥ सूतब्रह्मविदां श्रेष्ठ पार्वती कृतनिश्चया ॥ किमकुर्वत तद्विश्चस्फु
ननीस्वयं ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ स्थापयित्वा सखीं तत्र आगताशौकरपनि ॥ ददर्शनं सभामध्ये विलोचनं मवस्थितं ॥ ३ ॥ गणैः परिवृतं सर्वै
श्वं उमुंडादिभिरुथा ॥ बाणो भृंगिस्तथानं दीशौलादो हि महातण ॥ ४ ॥ धूमो बभृः श्वेतकेतुः श्वेत वाहूर्वृहच्छुराः ॥ धूमाक्षो धूमकेतु
श्वधूमपादस्तथैवेच ॥ ५ ॥ महाकालो महामुंडो महारौद्रो महाशिवः ॥ ६ ॥ दिश्वपाञ्चदो मुरव्या ह्यति कायो विभीषणाः ॥ ५ ॥ एतैचान्यै
च व हैवा गणारुद्रानुवर्जिनः ॥ केचिद्रुद्यानक्षारोद्राः कवधाद्यतथापर ॥ ७ ॥ विलोचनाश्वकेचिच्छ अंग्रहीनास्तथापरे ॥ मुष्केदराश्वकेचिच्छ
अंग्रहीनास्तथापरे ॥ ८ ॥ एवं भूताश्वशतशः सर्वते कृत्तिवाससः ॥ ९ ॥ एवं प्रसम्पूषाः सर्वे रुद्राक्षभूषणः ॥ १० ॥ जितेद्विद्यावीतरागाः सर्वे विषय
वैरिणः ॥ एभिः सर्वे परिवृतः शंकरोलोकशंकरः ॥ ११ ॥ दृष्टस्तथाउपाविष्ट आसने परमाद्वते ॥ १० ॥ आक्षिसचिज्ञासहस्राजगामशिवसन्निधि
शिवेन स्थापिता स्वाके प्रीतियुक्ते नवद्वज्ञा ॥ १२ ॥ प्रेम्यो दिता वचोभिः सावहु मानपुरः सर ॥ किमागमनकार्यते वदशीघ्रसमध्यमे ॥ १३ ॥
एव मुक्तातदाते न उवाचासितलोचना ॥ १४ ॥ सत्युवाच ॥ १५ ॥ पितुर्मम महायज्ञे कस्मान्तवनरोचते ॥ १६ ॥ गमनं देवदेवैशतत्सर्वं क
थयप्रभो ॥ सहदामेषवैर्यमः सह द्विः सहसंगाने ॥ १७ ॥ कुर्वति यन्मद्वादेव सहदाम्प्रीतिवर्त्तिनीं ॥ तस्मात्सर्वं प्रयत्ने न अनाहूतोपि

गच्छुभो ॥ १५ ॥ यज्ञवारं पितुर्मेर्द्यवचनान्मेसदाशिव ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुताबभाषे सूनृतवचः ॥ १६ ॥ त्वयाभद्रेनगंतव्यं दक्षस्य य
जनं प्रति ॥ तस्य ये मानिनः सर्वे संस्करा सुरकिल्लराः ॥ १७ ॥ ते सर्वे यजनमात्रापितु स्तवनं संशयः ॥ अना हूताश्रये संस्कुरुगच्छंति परम-
दिरं ॥ अपमानं प्राप्तु चंति मरणादधिकं ततः ॥ परेषां मंदिरं प्राप्त इद्वेषिलयुतां ब्रजेत् ॥ १९ ॥ तस्मात्यानगंतव्यं दक्षस्य यजनं शुभमे ॥ ए
व मुक्तं सतीतेन महेशोन महात्मना ॥ २० ॥ उवाच रोष संयुक्तं वाक्यं विदां वरा ॥ यज्ञो हि सकलो येन सत्यं देव वरेश्वर ॥ २१ ॥ अना
हूतासि तेनाद्य पित्रामे दुष्टुचारिणा ॥ तत्सर्वं ज्ञातु मिच्छाग्नि भावां गावहुरात्मनः ॥ २२ ॥ तस्माच्चाद्यैव गच्छामि यज्ञवाटं पितुर्मम ॥ अनु
ज्ञादेहि मेनाथ देव देव जगसते ॥ २३ ॥ इत्युक्तो भगवान्तु द्रुत्यामात्रा शेवत्स्वयं ॥ विज्ञानारिवल भूद्वद्वा भगवान्मूतभावनः ॥ २४ ॥ स
ती मुवाच देवेशो महेशः सर्वे सिद्धिदः ॥ गच्छुदेवि सुताद्युक्ताचन्त्रं नमस्करते ॥ एनं नंदिनमारुद्यनानाविधगुणान्विता ॥ गणाः षष्ठि
सहस्राणि जग्मूरौ द्राः शिवाज्ञया ॥ २५ ॥ तैर्गणैः संहतादेवी गणाः पितु मंदिरं ॥ निरीक्ष्य तद्वलं सर्वं महादेवो निविस्मितः ॥ २६ ॥ भूष
णानि महा हृषि तेष्यो देव्ये परं तपः ॥ प्रेषया मासचाव्ययो महादेवो नुपृष्ठतः ॥ २७ ॥ देव्यागतं वैस्वपितुर्गृहे तदाविमृश्य सर्वे भगवान्महे
शः ॥ दक्षायणीपित्रवमानितासतीनया स्यतीति स्वगि रं पुनर्जग्नौ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे कोकिला महात्म्ये पार्वती दक्षगृह
गमनं नामतृतीयो ध्यायः ॥ ॥ ३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ दक्षायणी गतातत्र यत्र यज्ञो महाप्रभः ॥ तत्पितुर्मवनं हृष्टानान-
श्वर्यसमन्वितं ॥ १ ॥ हारिस्थितं तदादेवी अवतीर्यनिजासनात् ॥ नंदिनो हि महाभागात्यवलोकपराभवत् ॥ २ ॥ मातरं पितरं ह

शास्त्रहृत्संबंधिबांधवान् ॥ अभिवाद्यैव पितरं मातरं च सुदानिता इव भाषे वचनं देवी प्रस्ताव सदृशं तदा ॥ अबाहृत रूतयाक स्माळं
सुः परमश्रोभनः ॥ ४ ॥ येन भूत मिदं सर्वं समग्रं सच्चराचरं ॥ यज्ञो यज्ञविदां श्रेष्ठो यज्ञां गो यज्ञदक्षिणः ॥ ५ ॥ हव्यं र्मंत्रादिकं सर्वं हव्यं-
कव्यं च यन्मयं ॥ विनातेन कृतं सर्वमपवित्रं भविष्यति ॥ ६ ॥ शंभुनाहि विनातात कथं यज्ञं प्रवर्तते ॥ एते कथं समायाता ब्रह्मणा सहिताः
पितः ॥ ७ ॥ हेष्टुगोत्वं नजाना सिहे कश्यपमहा मते ॥ अत्रेव सिष्ठकणवत्वं शक्किं कृतमद्यते ॥ ८ ॥ हेविष्णोत्वं महादेवं जाना सि
परमेश्वरं ॥ ब्रह्मान्किंत्वं नजाना सिमहा देवस्थविक्रमं ॥ ९ ॥ पुरापं च मुखो भूत्वा गर्वितो सिसदाशिवं ॥ कृतश्वतु मुखस्तेन विस्मृ
तो सितदद्धुतं ॥ १० ॥ भिक्षाटनं कृतं येन पुरादारुवने विमु ॥ प्राप्तायं भिक्षको रुद्रो भवद्विर्षषिभिस्तदा ॥ ११ ॥ शक्तेनापिच रु
द्रेण भवद्विर्विस्मृतं कथं ॥ यस्यावयवमात्रेण पूरितं सच्चराच ॥ १२ ॥ लिंगभूतं जगत्सर्वजातं तत्क्षणमेव हि ॥ लयनाहिंगमि-
त्याहुः सर्वदेवाः सर्वासवाः ॥ १३ ॥ सर्वे देवाश्च सभूतायतो देवाः लिनः ॥ सासीवेदात गोदेव रूतयाज्ञातुं न पार्यते ॥ १४ ॥ त
स्यावचनमाकरण्यदक्षः कुत्यो ब्रवी हृचः ॥ किंत्वयावहु नोक्ते न कायनास्तीह सांप्रतं ॥ १५ ॥ गच्छ वाति श्वाभद्रेक स्मात्त्वं हिस
मागता ॥ अमंगलो हिभतां तेशिवो सोच समध्यमे ॥ १६ ॥ अकुलीनो वेद बाह्यो भूत प्रेतपि शाचराट ॥ तस्मान्नाकारिता भद्रे
यज्ञार्थं चारुभाषिणि ॥ १७ ॥ मयादज्ञा सिस्कश्रोणिपापिना मंदबुत्थिना ॥ रुद्रायाविदितार्थाय उत्थताय दुरात्मने ॥ १८ ॥ त
स्मात्को पं परित्यज्य स्वस्थाभवशुचिस्मिते ॥ दक्षेणोक्ता तदा पुनिसासतीलोकपूजिता ॥ १९ ॥ निंदासुकैस्वपितरं विलो-

क्यरुषिताभृशं ॥ चिंतयन्तीतदादेवीकथं यास्यामि मं दिरं ॥ २० ॥ शं करं द्रष्टुकामा हं किं वस्येतेन पृच्छती ॥ यो निं दति महादे
 वं निं द्यमानं शृणोत्तियः ॥ २१ ॥ तावुभौ नरके यातौ यावच्चं द दिवाकरौ ॥ तस्मात्यक्ष्याम्य हं दे हं प्रवेक्ष्यामि हुताशनं ॥ २२ ॥
 एवं मीमां समानासाशिव रुद्रेति भौषिणी ॥ अपमानापभूतासाप्रविवेश हुताशनं ॥ २३ ॥ यदा हुताशनं प्राप्तासतीसाशिव
 वहुभा ॥ द्वारस्थितागणाः सर्वे हाहाकारपराभवन् ॥ २४ ॥ हाहाकारेण महताव्याप्तमा सीढिं गंतरं ॥ सर्वे ते मंचकारुद्धाः
 शरूप्यास्तानिरंतराः ॥ २५ ॥ शरूप्यः स्वैर्जघ्नुरात्मानं स्वानि द्विनिति चिन्हितुः ॥ केचिकरतले गृह्यशिरासि स्वानिचोत्ककाः ॥
 ॥ २६ ॥ नीराजयंतरत्वरिताभस्मीभूतां तदासती ॥ एवं भूतस्त्रियं ब्रह्मणं ब्रह्मवा दिनभ्युभस्माभिस्तन्नगंतव्यं यत्र
 साजननीमता ॥ एवं मूर्च्छुरुदासर्वेजगर्जुरतिभीषणं ॥ शरूपहारैः स्वागानिचिन्हेदुरतिभीषणाः ॥ तेतथाविलय
 प्राप्तादाक्षायण्यासमंतदा ॥ २७ ॥ गणास्तन्नयुते द्वैन्तराः ॥ अमिवाभवत् ॥ ते सर्वेऽन्तर्घयोदैवा इद्वाद्याः समरुद्धणाः ॥ २८ ॥
 विश्वेश्विनौ लोकपालास्त्रूष्णीभूतास्तदाभवन् ॥ विष्णुवरेण्यकेचिच्चप्रार्थयतः समंततः ॥ २९ ॥ एवं भूतस्तदायज्ञोजात
 स्तस्यदुरात्मनः ॥ दक्षस्य ब्रह्मवेद्यो अवश्रूपयोभयमागताः ॥ ३० ॥ एतस्मिन्नंतरेविप्रानारदेनमहात्मना ॥ कथितं सर्वमे
 वैतद्वस्यन्विचेष्टितं ॥ ३१ ॥ तदाकण्येष्वरो वाक्यं नारदस्य मुखोऽन्तः ॥ चुकोपपरमं कुत्योरुद्गोरोदपराक्रमः ३२ ॥ उत्पात्यन्व
 जटां रुद्रोलोकसंहारकारकः ॥ आस्फाटयामासरुषा पर्वतस्य शिरोपरि ॥ ३३ ॥ त्रोटनाच्च समुद्धूतो वीरभद्रो महायशाः ॥

तथा काली समुत्पन्ना भूतकोटि भिराहता ॥ ३६ ॥ कोपान्तिः श्वसिते नैव रुद्र स्युच महात्मनः ॥ जातं ज्वराणां च शतं सन्निपाता
रुद्रयोदशा ॥ ३७ ॥ विज्ञमोवीरभद्रेण रुद्रो रौद्र पराक्रमः ॥ किं कार्यं भवतः कार्यशीघ्रमेव वद प्रभो ॥ ३८ ॥ इत्युक्तो भगवान् रु
द्रो प्रेषया मास सतरं ॥ गच्छ वीर महाबाहो दक्षयज्ञं विनाशय ॥ ३९ ॥ शासनं शिरसाधृत्वाधृत्वादेव स्य वद्धुभः ॥ कालिका
स हितो वीरः सर्वभूतेः समावृतः ॥ ४० ॥ वीरभद्रो महाते जाययो दस्मरत्वं प्रति ॥ तदानीमेव सहस्रादुर्निमित्तानि चाभवन् ॥
॥ ४१ ॥ रुक्षो वौ तदावायुः शार्कराभिः समावृतः ॥ असुम्बृतिदवच्चति भिरेणा वृत्ता दिशः ॥ ४२ ॥ उल्कापाता श्वबहवः पे
तु रुक्षं सहस्रशः ॥ एवं विधान्यनिधानि ददृश विद्वुधा ॥ ४३ ॥ दक्षोपिभयमापन्नो विष्णुशरणमाययो ॥ ४४ ॥ ॥
॥ इति श्रीस्कंदपुराणे कोकिला माहात्म्ये वीरभद्रागमन् याम् ॥ तु थोथ्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ऋषयुक्तुः ॥ ॥ दयानिधेम
हाप्राज्ञगत्वा तु शरणं विष्फँ ॥ दक्षोराजाब्रवीक्लिं चित्तस्तं याम् ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ रक्षरक्षमहाबाहोत्तं
हिनः परमो गुरुः ॥ यज्ञो सित्तं सरश्चेष्टभयान्मां परिमात्रय ॥ ६ ॥ दक्षेण प्रार्थ मानो हि जगादमधु सूदनः ॥ मयारक्षाविधा
तव्याभवतो नात्र संशयः ॥ ७ ॥ अवज्ञा हि कृतादक्षत्वयाधर्ममजानता ॥ ईश्वरावज्ञया सर्वे विफलेच्च भविष्यति ॥ ८ ॥ अपू-
ज्यायत्र पूज्यं ते पूजनीयो न पूज्यते ॥ श्रीणितत्रनकुर्वते दुर्भिक्षं मरणं भयं ॥ ९ ॥ तस्मात्सर्व प्रयत्नेन माननीयो वृषध्यजः ॥ अ-
मानिलान्महेशाच्च महद्वयमुपस्थितं ॥ १० ॥ अधुनैव ववयं सर्वे प्रभवो न भवामहे ॥ भवतो दुर्योगे नैव नात्र कार्यं विचारणा ॥ ११ ॥

मा

६

को-ब्र-
६
(१)

ते ॥ ४२ ॥ न ह्यन्यः कर्मणो दाता ईश्वरेण विनाभवेत् ॥ ईश्वरस्य च ये भक्ताश्चास्त्रात् द्रुतमानसाः ॥ ४३ ॥ कर्मणो हि फलं तेषां प्रय-
 च्छुति सदाशिवः ॥ केवलं कर्म साध्यित्य निरीश्वरपराजनाः ॥ ४४ ॥ निरयं तेच गच्छुति कल्यको टिशतौरपि ॥ उनः कर्म मयैः पाशौ
 वर्त्याजन्म निजन्मनि ॥ निरये शुप्रपञ्चं ते केवलं कर्म रूपिणः ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे कोकिलाभाहात्म्ये पंचमो ध्यायः
 ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ विष्णुनोक्तं वचः श्रुत्वा दध्यो वचनम ब्रवीत् ॥ वेदानाम प्रमाणं च कृतं ते मधुसूदनः ॥ १ ॥ वैदिकं
 कर्मचोत्सृज्य कथं संघरतां ब्रजेत् ॥ तदुच्यतां महावाणो यनश्चमपतिष्ठितः ॥ २ ॥ दक्षेणोऽन्नं महा विष्णु रुवाच परिसांत्व-
 यन् ॥ बैगुण्य विषया वेदाः संभवं तिनचान्यथा ॥ ३ ॥ ईश्वरेण वेदाः कर्तुं किंचित्कर्म न पार्यते ॥ वेदाः शास्त्राणि सर्वाणि अन्या निच-
 बहूनिच ॥ विद्याजाता नितान्ये व ईश्वरेण विनाकथं ॥ सफलानि विष्णु विफलान्ये वतानिच ॥ ५ ॥ तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन ईश्वरं
 शरणं ब्रजेत् ॥ एवं वदति गोविंदे आगतः सैन्यसागरः ॥ ६ ॥ ईश्वरेण सहितो ददृशस्ते स्करास्कराः ॥ इद्दोषिप्रहसन्विष्णु मात्मवा-
 दरतं तदा ॥ ७ ॥ चञ्चपाणिः स्करैः सार्थयोत्युकामो भवत्तदा ॥ भृगुणावारितः शीघ्रमुच्चारणपरेन हि ॥ ८ ॥ तदागणाः स्करैः सार्थयुक-
 धुस्तेगणान्विताः ॥ शरतो मरनाराचैर्जघुस्तेचं परस्यरं ॥ ९ ॥ नेदुः शंखाश्वभेर्यश्वतस्मिन्वणमहोत्तमवे ॥ तथादुदुभयो नेदुः पटहादिंडिमाद-
 यः ॥ १० ॥ तेन शब्देन महताश्वाघ्यमानास्तदास्कराः ॥ लौकपालैश्वसहितजघुस्तान्तिवकिंकरान् ॥ ११ ॥ खड्डैश्वापि हताः केचिद्गदा-
 भिश्वविषेशिताः ॥ देवैः पराजिताः सर्वे गणाः शतसहस्रशः ॥ १२ ॥ इदादैलौकपालैश्वगणास्तेच पराङ्मुखाः ॥ कृताश्वतस्मणादेव भृ-

गोर्मंत्रबलेनहि ॥१४॥ उच्चारनं कृतं ते षां भृगुणा यज्जिना तदा ॥ यजनार्थं च देवानां तु स्थर्थं दीक्षितस्य च ॥१५॥ ते नैव देवाज
यिनो जाता स्तुत्स्तुष्णमेव हि ॥ स्वानां पराजयं हृष्टार्दीरभद्रो रूषान्वितः ॥१६॥ भूतान्यंता निशाचां अव्यक्त्वातानेव पृष्ठतः ॥ हृषभ
स्थान्युरस्तुत्यस्वयं चैव महाबलः ॥१७॥ तीक्ष्णां विशूलमादाय पातया मासता न्नणे ॥ देवान्यस्तानिशाचां अव्युक्त्यकान्नाक्षसां स्तुथा
॥१८॥ शूलाधातैश्च ते सर्वेगणादेवान्यजघ्निरे ॥ केचिद्दिधाकृताः खद्दैः सुकृतैश्च विपोथिताः ॥१९॥ परम्पर्यधैः खद्दैश्च कृताः के-
चिद्दूणा जिरे ॥ शूलैर्भिन्नाश्च शतशः केचिच्च शकलीकृताः ॥२०॥ एव पराजिताः सर्वेपलायनपरायणाः ॥ स्परस्परं परित्यज्य गता
स्तेपित्रिविष्टपं ॥२१॥ केवलं लोकपालाश्च इद्याद्यास्तु स्थ्यरुह्यते ॥ हस्पतिं पृच्छु मानाः कुतो स्माकं जयो भवेत् ॥२२॥ वृहस्पतिरु
वाचेदं सुरेऽद्रंत्वरितस्तदा ॥ यदुक्तं विष्णुनापृवेत्तस्त्यं ज्ञातम् यदा ॥२३॥ अस्ति यदीश्वरः कश्चिकलरूपस्य कर्मणः ॥ कर्तरिंभ-
जते सोपि नह्यकर्तुः ग्रभुहिंसः ॥२४॥ न मन्त्रौषधयः सर्वेनाहि ॥ लौकिकाः ॥ न कर्माणि न वेदाश्च न मीमांसाद्य यंतथा ॥२५॥
ज्ञातु मीशां संभवं तिभञ्ज्याज्ञेयस्त्वनन्यया ॥ शांत्याच परयातु पृथ्याज्ञातव्यो हिसदाशिवः ॥२६॥ ज्ञातु मीशां संभवं तिसरददुःखवा-
त्मकं जगत् ॥ परं तु संवदिष्या मिकार्याकार्यविवक्षितं ॥२७॥ त्वमिंद्रबालिशो भूत्वालोकपालैः सहाद्यवै ॥ आगतो लोलुपो भूत्वा
इदानीं किं करिष्यसि ॥२८॥ एते रुद्रसहायाश्च गणाः परमशोभनाः ॥ कुपिताश्च महाभागान नुशेषं प्रकुवत् ॥२९॥ एवं वृहस्पति
र्वाच्यं श्रुत्वा ते पिदिवौक्षः ॥ चिंतामापेदिरेसर्वेलोकपालाः स चासवाः ॥३०॥ ततो ब्रह्मीरभद्रो गणैः परिवृतो भृशां ॥ सर्वे यूर्य-

बालिशत्वादवदानार्थमागतः ॥ ३० ॥ अवदानं प्रयच्छुमि आगच्छुध्यं ममांतिके ॥ हे इन्द्र हे सखेभानो हेशशि न्हेधनाधिप ॥ ३१ ॥
 हे पाशापाणे हे मृत्योए हित्वं यमुनाग्रज ॥ अवदानानि दास्यामि तृस्यर्थं भवतां त्वरन् ॥ ३२ ॥ एव मुन्काशितैर्बाणौ जघानाथरु
 षान्वितः ॥ तैर्बाणौ निर्हताः सर्वैर्जग्मुस्तेच दिशोदश ॥ ३३ ॥ गते षुलोकपाले षुविद्वुते षुस्फरे षुच ॥ यज्ञवाटं समायातो वीरभद्रोगणा
 न्वितः ॥ ३४ ॥ तदाते क्रष्णयः सर्वैविष्णुसर्वैश्वरेश्वरं ॥ विज्ञानकामाः सहसारुचुः सर्वैननाभृश ॥ ३५ ॥ रक्षरक्षहिदक्षस्य यज्ञो सि
 त्वं न सशयः ॥ एतच्छुत्वातुवचनं क्रष्णाणां वजनादेनः ३६ द्युम्बुकामः ताविष्णुर्वीरभद्रमहाबलं ॥ योगिनीचक्रसंयुक्तथाप्रमथसंयुतं
 ॥ ३७ ॥ उत्त्रैश्वर्यनामरैस्तत्र संवृतं च महद्वलं ॥ केनिद्गणावृष्टि हारूटास्तथापरे ॥ ३८ ॥ अपरेच खगारूटाशार्दूलाश्वस्तथाप
 रे ॥ एभिः सर्वैस्तदा हृष्टो विष्णुरभ्यात्मदीपकः ॥ ३९ ॥ वै एव भद्रो महाबाहुः केशवं वाक्यमब्रवीत् ॥ अन्नत्वमागतः कस्मा-
 द्विष्णोविदामहे वयं ॥ ४० ॥ दक्षस्य पक्षपातीत्वं कथजा ताम् नहृद ॥ दाक्षायिण्याकृतं यच्चनहृष्टं किंत्यानुघ ॥ ४१ ॥ त्वं
 चोपियज्ञेदक्षस्य अवदानार्थमागतः ॥ अवदानं प्रयच्छुमि तवचापि महाभुज ॥ ४२ ॥ एव मुन्काप्रणाम्यादौ विष्णुरुद्रस्वरु
 पिणं ॥ वीरभद्रो यतो भूत्वानत्वावाक्यमथाब्रवीत् ॥ ४३ ॥ यथात्रांभुस्तथात्वं हिममनास्त्यन्वसंशयः ॥ तथापित्वं महाबाहो युत्प-
 कामो ग्रनः स्थितः ॥ ४४ ॥ नैव्याम्यपुनरावृत्तिं यदिति ऐस्त्वमात्मना ॥ तस्यतद्वचनं श्रुत्वावीरभद्रस्यधीमतः ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्री
 स्कंदपुराणे कोकिलामहात्म्ये वीरभद्रस्य विष्णुप्रतिवाक्यं नामघष्टो ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ऋषयुक्तुः ॥ ॥ वीरभद्रस्य व-

चनंशुत्वाविश्वंभरोद्यजः॥ किमकुर्वतविश्वात्मासूतप्रब्रह्मिनःप्रभो॥१॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ उवाचप्रहसन्देवोविष्णुः
सर्वेश्वरेश्वरः॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ रुद्रतेजःप्रभूतोसिपविश्वोसिमहा मते॥२॥ अनेनप्रार्थितःपूर्वयज्ञार्थंचपुनःपुनः॥
दक्षेणाविदितार्थेनकमेनिष्ठेनचैवहि॥३॥ अहंभक्तपराधीनस्तथासोपिमहेश्वरः॥ तेनैवकारणेनात्रदक्षस्ययजनंप्रति॥४॥ आ
गतोहंवीरभद्ररुद्रकोपसमुद्गव ॥ अहंनिवारयामित्वात्वंवामान्वनिवारय ॥५॥ इत्युक्तवतिगोविंदेप्रहस्यसमहाभुजः॥ प्रश्रयाव
नतोभूत्वाइदमाहजनार्दनं॥६॥ यथाशिवस्तथात्वंहियथात्वंनथाशिवः॥ सेवकाश्ववयंसर्वेतववाशकरस्यच ॥७॥ तच्छुत्वा
वचनंतस्यवीरभद्रस्यसोच्युतः॥ प्रहस्यचइदंवास्यंजगादपरमात्मा ॥८॥ योधयस्तमहाबाहोमयासार्थमशांकितः॥ तवास्त्वैःपूर्यैमा-
णोहिगच्छामिभवनंस्वक ॥९॥ तथेत्युक्तातुवीरोसौवीरभगवान्महाबलः॥ गृहीत्वापरमास्त्राणिसिंहनार्देजगर्जह ॥१०॥ विष्णुश्वा
पिमहाघोषंशंखनार्दन्चकारसः॥ तच्छुत्वायेगतादेवारणांतरःपुनः॥११॥ युत्यंचकुस्तदासर्वेलोकपात्रासवासवाः॥ तंदेह्नेणह
तोनंदीवज्जेणशतपदेण ॥१२॥ नंदिनाचहतत्त्वाक्ष्विश्वलेनस्तनोतर ॥ वायुनाचहतोभृगीभृगिनावायुराहृतः॥१३॥ शूलेनसितं
धारेणतथासावश्मनाहतः॥ यमेनसहसंग्रामंमहाकालोबलान्वितः॥१४॥ कुबेरेणचसंगम्यकूष्मांडानांपतिःस्वयं॥ वरुणेनसमंयु
त्यंसुंडश्वैवमहाबलः ॥१५॥ युयुधेपरयाभत्त्यात्रैलोक्यंविस्मयन्विव ॥ नैऋतेनसमागम्यचंडश्वबलेवत्तरः॥१६॥ युयुधेपरमास्त्रेणनै
ऋत्यंचविडंवयन् ॥ योगिनीक्षकसंयुक्तोभैरवोनायकोमहान् ॥१७॥ विदार्थदेवानस्त्रिलान्पौशोणितमद्वुत ॥ क्षेत्रपालस्तथा

को ब्र.
८

(11)

चान्येभूतप्रमथगृह्यकाः ॥ १८ ॥ शाकिनीडाकिनीरौद्रानवदुर्गास्तथैवन् ॥ योगिन्योयातुधानस्वतथा कृष्णांडकादयः ॥ १९ ॥ ने
दुःपुःशोणितं च बुभुजुः पिशि तं बहु ॥ भक्ष्य माणं तदा सैन्यं विलोक्य सुरराट्स्वयं ॥ २० ॥ तयोर्युद्धमभूहोरं बुधां गारकयोरिव
॥ वीरभद्रं यथा शक्रो हंतु कामस्त्वराञ्जितः ॥ २२ ॥ तावच्छक्रं गजस्थं हि पूरया मासमार्गणीः ॥ वीरभद्रो रुषा विष्णोदुर्निकार्या-
महाबलः ॥ २३ ॥ तदेंद्रेणाहतः शीघ्रं वज्रेण शतपर्वणा ॥ सगदं च सव्रजं च वासवं ग्रस्तमुद्यतः ॥ २४ ॥ हाहा कारो महोनासीद्ध-
तानां तत्र पश्यतां ॥ वीरभद्रं तथा भूतं हंतु कामं पुरं दर्श ॥ २५ ॥ वीरभद्रस्य विष्णु वीरभद्राय तोभवत् ॥ शक्रं च पृष्ठतः कृत्वा
योधया मासवैतदा ॥ २६ ॥ वीरभद्रस्य विष्णोश्च युत्यं परमभूता ॥ शस्त्रास्त्रैविधाकारैर्योधया मासतुस्तदा ॥ २७ ॥ पुन
र्नेदिनमालोक्य शक्रो युत्यं विशारदः ॥ द्वंद्वयुत्यं सुत्तुमुल एवानां प्रमथैः सह ॥ २८ ॥ प्रमथामथितादैवैः सर्वे पराङ्मुखीकृ-
ताः ॥ पराङ्मुखवान्वै प्रमथान् दृस्वाथव्याधयो भृता ॥ २९ ॥ कोपात्समुद्भूतादेवांश्चापि प्रदुद्धुवुः ॥ ज्वरैस्तपीडितान् देवान्
दृस्वाविष्णुहसन्निव ॥ ३० ॥ जीवग्राहेण जग्राह ज्वरांश्च पृथक्पृथक् ॥ देवाश्चिनौ तदा हृयव्याधीन्सर्वान् समानभृ-
ताः ॥ ३१ ॥ देत्वा ताभ्यां प्रयत्नेन गणयित्वा संबुद्धिमान् ॥ ज्वरांश्च सन्निपातांश्च अन्येभूतग्रहास्तेदा ॥ ३२ ॥ तान्त्वान्संगृहीत्वा
श्च अश्चिनौ च सुदान्वितौ ॥ विज्वरानथदेवांश्च कृत्वा सुसुदतुश्चिरं ॥ ३३ ॥ तैर्जितं योगिनीचक्रभैरवाव्याकुलीकृताः ॥ तीक्ष्णायैः पात
या मासः शरैभूतगणानपि ॥ ३४ ॥ एवं विद्रावितं सैन्यं विलोक्य पतितं सुवि ॥ वीरभद्रो रुषा विष्णोविष्णुं वचनमद्वीतू ॥ ३५ ॥

मा-

८

त्वंशुरोसिमहाबाहोदेवानांपालकोद्यसि ॥ युत्थ्यस्वमांप्रयत्नेनयदिते मनिरीहशी ॥ ३६ ॥ इत्युत्कातं समासाद्यविष्णुं सर्वेश्च
 रेश्वरं ॥ वर्षनिशितैर्बाणैर्बीरभद्रोमहाबैलः ॥ ३७ ॥ तदाचकेणभगवान् वीरभद्रं जघानसः ॥ आयांतं चक्रमालोक्यव्यग्रसि
 तं तत्सणाच्च तत् ॥ ग्रसितं चक्रमालोक्यविष्णुः परपुरंजयः ॥ मुखं तस्य परामृज्यविष्णुनोद्धीलितं पुनः ॥ ३९ ॥ स्वचक्रमा
 दायमाहानुभावो दिवं गतो सौभुवनैकभर्ता ॥ ज्ञात्वाच्च तत्सवैभिदं चविष्णुः सतीकृतं दृश्य सहं परेषां ॥ ४० ॥ ॥ इति श्री
 स्कंदपुराणको किलामाहात्म्ये समाध्यायः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अष्टयऊत्तुः ॥ ॥ सूतप्राज्ञमहाबृत्येगते विष्णोमहो
 जसि ॥ किमजायत भोव्वस्तु तत्सर्वकथयाश्रुनः ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ विष्णोगते तदासर्वेऽदेवाश्वश्रुषिभिः
 सह ॥ विनिर्जितागणैः सर्वैयेचयज्ञोपजीविनः ॥ २ ॥ पान्तया मासश्चूणां लुञ्चनं कृतं ॥ द्विजांश्चोत्याटयामासपू
 णोविकृतविक्रियान् ॥ ३ ॥ विडं वितास्वधाचात्र स्वात् ॥ विडं विता ॥ प्रवर्षु स्तु पुरीषेण वितानादिरुषान्विताः ॥ ४ ॥
 अनिर्बाच्यं तदाचक्रगणाश्वश्रुकोधसंशुतः ॥ अतर्वेद्यां तरेगतोदक्षो वै महतोभयात् ॥ ५ ॥ तं निलीनं समग्राद्यआनिनाय-
 रुषान्वितः ॥ कपोलैषु गृहीत्वा तं खड्डेनोपहतं शिरः ॥ ६ ॥ अभेद्यं तच्छिरो मत्तावीरभद्रः प्रतापवान् ॥ स्कंधं पन्धां समाक्रम्य
 कंधरं पीडितं तदा ॥ ७ ॥ कंधरात्यीड्यमानाच्च शिरश्छिन्नदुरात्मनः ॥ दक्षस्य च तदाते नवीरभद्रैणार्धी मता ॥ ८ ॥ तच्छिर-
 सहुतं कुण्डेज्ज्वलितं तत्सणात्तदा ॥ येन्येच अष्टयोदेवाः पितैरोयस्मरक्षसाः ॥ गणैरुपद्वुताः सर्वैपलायनपराययुः ॥ चंद्रादि

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com